

demque in omnibus cordibus *postpositis inutilibus quæstionibus* inserere atque eos *in lege Domini* erudire studeant.“ „Pro Christo ergo legatione fungimur tamquam Deo exhortante per nos“ (II. Cor., V. 20.) hicque Apostolus non assignat *tempus* aut *locum*, ergo sentit, nostrum esse officium apostolicum *semper et ubique* operandi. Secundum hoc axioma non agentes contremiscere deberent ad visionem iudicii S. Bernardi in Luc. cap. X. „Venient ante tribunal Viventis, ubi erit pauperum accusatio, quorum vixere stipendiis nec diluere peccata.“ „Quemadmodum misit me pater, Ego mitto vos“ ait Christus ad Apostolos et de se ipso loquitur: „Veni, ut illi vitam habeant.“ Nec Salvator *statutis* solum *horis* salutem hominum quærebat, sed nullam occasionem ad hoc negligebat. Loquebatur non tantum ad turbas congregatas, sed non despiciebat mulierem Samaritanam et data occasione instruebat. Si juxta effata Patrum tota vita christiani aliquo respectu debet esse *oratio*,—vita sacerdotis, omnis ejus sermo et conversatio non solum oratio, verum etiam *indesinens* debet esse aliorum institutio. O quam gravis et nostro idiomatici propria est expressio: „Kazanie“ nam nostra missio a Christo est *Ejusdem mandatum*. Obligamur docere *verbo et exemplo semper et ubique*, *) nam bonus pastor semper et ubique curam habet ovium suarum. Medicus vere curans sanitatem ægroti, non est contentus sola traditione medicinæ suo tempore, sed sollicitus est etiam de reliqua ejus vitæ ratione. Pater, liberos suos educans semper et ubique de iisdem sollicitus nullaque hora indifferens est, — et licet miles gregarius obligationi suæ satisfacit, si pro custodia certo loco destinataque hora stat, dux est responsabilis pro incolumitate totius militiæ, — semper et ubique obligatur eam ab hostibus præservare. Sacerdos est *pastor, pater, medicus, dux*. S. Joan. Chrys. (in II. Tim.) explicat illud apostolicum: „Insta opportune, importune: Tua institutio non sit alligata certo tempori, ad hoc sit tibi quodlibet tempus opportunum. Non solum in ecclesia, sed licet in vinculis esses (uti Paulus Romæ docebat,) licet iturus esses ad supplicium.“ Indifferentes magistros populi jam vet. fœd. Dominus per prophetam Isaïam (56, 10.) vocat *speculatores cæcos, canes mutos, non valentes latrare, videntes vana, dormientes et amantes somnia*, — ideo sunt inutiles. Servus fidelis defendit causam domini sui semper et ubique; non est hoc indicium boni sacerdotis, si indifferens est ad omnes sæculi iniquitates; si vita privata omnis extravagantibus indulget. — „Væh prophetis, qui viderunt falsa et stulta, nec aperiebant iniquitatem, ut ad pœnitentiam provocarent.“ (Tren. II. 14.)

Christus mitissimus erat ac perquam misericors et tamen strenue contra avaritiam, superbiam et simulationes pharisæorum invehebatur, licet pervideret, hunc zelum mortem Sibi allaturum. Paulus minans interrogat Corinthios (I, IV. 21) „Quid vultis? in virga veniam ad vos an in charitate et spiritu mansuetudinis?“ — Indesinenter quoque hortabatur et monebat. Attamen hæc hortamina nostra debent esse modesta, non superbe elata, secundum S. Greg. M. (Pastorale 2, 8) „Necesse est, ut cura regiminis tanti moderaminis arte temperetur, quatenus subditorum mens tum quædam recte sentire potuerit, sic in vocis libertatem prodeat, ut tamen libertas in superbiam non erumpat.“

*) Philippus Apost. assidet eunucho Hierosolimis revertenti explanatque sensum vaticiniorum de Messia. Act. Ap VIII. 29—35.